

عنوان مقاله:

بافت های فرسوده و سکونتگاههای غیررسمی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

علی فقیه

ناصر رحمتی

خلاصه مقاله:

بافت های فرسوده بخش بزرگی از شهرهای بزرگ ایران را تشکیل میدهند که به مرور زمان فرسودگی اینگونه بافت ها در حال شدید شدن است. آنچه بافت های فرسوده را از بافت های دیگر شهری متمایز می کند سه شاخص ناپایداری، نفوذ ناپذیری و ریز دانگی است که این سرعت پیش از هر چیزی ناشی از ارزش زمین و اهمیت اقتصادی هر شهر است که معمولاً نسبت مستقیم با میزان گسترش و رشد شهر دارد. بافت فرسوده شهری به دلیل فرسودگی کالبدی، عدم برخورداری مناسب از دسترسی سواره، تاسیسات، خدمات و زیر ساختهای شهری آسیب پذیر بوده و از ارزش مکانی، محیطی و اقتصادی نازلی برخوردارند. بافت فرسوده شهری در فرآیند زمانی طولانی شکل گرفته و تکوین یافته و امروزه در محاصره تکنولوژی عصر حاضر توسعه شهری جدید گرفتار شده است. زندگی سالم شهری در این بافت فرسوده جریان ندارد بر این اساس یکی از ضرورت ها ی مهم شهر و شهر نشینی عصر حاضر بهسازی و بازسازی این بافت های شهری است. فقر شهری و در پی آن گسترش سکونتگاههای غیر رسمی همواره ی کی از مسایل اصلی شهرهای کشور های در حال توسعه و از جمله ایران بوده است. آمار و ارقام از بدتر شدن اوضاع سکونتی میلیونها نفر در این کشورها حکایت دارد که به شکل روز افزونی به فقر مطلق و نسبی گرفتار هستند. فقر اجتماعی _ فرهنگی و اقتصادی مهم ترین عام ل پیدایش حاشیه نشینی در حاشیه نشینان است اگرچه در شهرها قلمرو زندگی اقتصادی _ اجتماعی شهرها به سر می برند ولی به عنوان شهروندان رسمی در جامعه پذیرفته نمیشوند، شناسایی قابلیت ها و محدودیت های حاشیه نشینی برای دست یابی به راهبردهای توانمند سازی آنان بسیار موثر است. پیدایش اسکان غیر رسمی گویای وجود موانع ساختاری و ناکارآمدی سیاست های کنونی درتأمین مسکن و خدمات رسانی لازم و مرتبط با آن برای اقشار کم درآمد شهری در سطح کلان است.

کلمات کلیدی:

بافت _ بافت فرسوده _ حاشیه _ سکونتگاههای غیر رسمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/673648>

